

8. İmru'l Kaysın Şiirlerinde Erotizm¹

Ercan BARAN²

APA: Baran, E. (2025). İmru'l Kaysın Şiirlerinde Erotizm. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (44), 104-110. **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.14634907>

Öz

İnsanlık tarihi boyunca söz yazıdan önemli olmuştur. Sözü yazıya üstünlük kurması insanların şiire yönelmesine yol açmıştır. Bütün toplumlar söze ve şiire önem verince şiir gelişmiştir. Geçmiş toplumlarda olduğu gibi bugün de şiir önemini korumaya devam etmektedir. Şiire önem veren toplumlardan biri de Araplardır. Araplar, İslam öncesi dönemde şiir alanında kendilerini çok geliştirmişlerdir. Sözü sanatlı söyleme hususunda şiire Arapların divanı denilse yeridir. İslam'ın ilk dönemlerinde şiir biraz gerilese de Emevîler ve Abbasiler döneminde İslam öncesi etkinliğini kazanarak günümüze kadar varlığını devam ettirmiştir. İslam öncesi dönemde Arapların değer verdiği şiir koleksiyonları vardır. Bu şiir koleksiyonlarına Araplar “muallakalar” adını vermiştir. Bu “muallakalar” sayıları konusunda her ne kadar ihtilaf olsa da belli bir eleştirinin ardından bu sayılar belirlenmiştir. Bu “muallakaların” en önde gelen şairi İmru'u'l Kays'tır. Arap edebiyat tarihinde İmru'l Kays'ın özel bir konumu bulunmaktadır. Bu şairin yüceltilmesinin sebebi İslam öncesi bu muallaka şairinin şiirlerine yeri geldiğinde başvurulmasıdır. Yani bu muallaka şair ve şiirleri neredeyse kanonlaştırılmıştır diyebiliriz. Hâlbuki bu şiirlerden istifade etmek için kanonlaştırmaya gerek yoktur. Ancak, Arap toplumunda kavmiyet ve geleneklerin ön planda tutulması, İmru'l Kays'ın şiirlerinde açıkça görülmektedir. Bu şair, şiirlerinde ayrı bir pencere açarak erotikizm yerleştirmiştir. Açıkça şair şiirlerinde pornografik kelimeler kullanmakta ve zihninde belirlediği hayali kişiliği şiirlerine yansıtmaktadır. Şiirindeki bu iki zıt duruma rağmen, şairin Arap edebiyatçıları tarafından övülmesini, onun milliyetine verilen değerle ilişkilendirmek mümkündür. Zira bu çevreler, tarafsız olmaları beklenirken, aksine bir tutumla şairin bu tür şiirlerini övmektedirler. Hatta şairi dindar göstermek için çalışmalar bile yapılmıştır. Şairle ilgili kalem oynatanlardan birisi de tanınmış Mısırlı âlim Tâhâ Hüseyindir. Tâhâ Hüseyin Fi'ş - Şi'ri'l-Câhili (Kahire 1926) adlı eserinde bu şairden istişhad (Şahit gösterme, şahitliğine başvurma, delil sayma, bir iddianın ispatı için delil ileri sürme) yapıldığı için övülmesinin hiçbir gerekçesinin olmadığını söyleyerek Cahiliye dönemi ile ilgili bilgilerin Kur'an Keriminde de bulunabileceğini belirtmektedir. Dünyadaki erotik şiir yazan şairler eleştirilirken bu şaire bu konuda ayrıcalık gösterilmesi anlaşılabilir değildir. Bunu ancak Arap milliyetçiliğine bağlamak mümkündür. Çünkü sırf istişhad yapıldığını için bir şairi övmek gerekçe

¹ **Beyan (Tez/ Bildiri):** Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.

Çıkar Çatışması: Çıkar çatışması beyan edilmemiştir.

Finansman: Bu araştırmayı desteklemek için dış fon kullanılmamıştır.

Telif Hakkı & Lisans: Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmalarını CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Etik İzni: Etik izin gerektirmeyen bir araştırmadır.

Kaynak: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.

Benzerlik Raporu: Alındı – Ithenticate, Oran: %19

Etik Şikayeti: editor@rumelide.com

Makale Türü: Araştırma makalesi, **Makale Kayıt Tarihi:** 03.09.2024-**Kabul Tarihi:** 12.01.2025-**Yayın Tarihi:** 21.02.2025; **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.14634907>

Hakem Değerlendirmesi: İki Dış Hakem / Çift Taraflı Körleme

² Dr. Öğr. Üyesi, Bingöl Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Arap Dili ve Edebiyatı / Assist. Prof., Bingöl University, Faculty of Arts and Sciences, Arabic Language and Literature (Bingöl, Türkiye), **eposta:** ercanbaran773@gmail.com, **ORCID ID:** <https://orcid.org/0000-0002-9604-0300>, **ROR ID:** <https://ror.org/03hx84x94>, **ISNI:** 0000 0004 0369 6517, **Crossref Funder ID:** 501100010263

değildir. Ayrıca bu şair Müslümanda değildir. şairin Müslüman olmaması yerilmesini gerektirmediği gibi erotik şiirler yazdığı için savunulmasını da gerektirmemektedir.

Anahtar kelimeler: İmru'u'l Kays, Muallaka, Tâhâ Hüseyin, Erotizm, şiir

Erotism in Imru'l Kays's Poems³

Abstract

Throughout human history, speech has been more important than writing. The superiority of speech over writing has led people to turn to poetry. When all societies gave importance to speech and poetry, poetry developed. As in past societies, poetry continues to maintain its importance today. One of the societies that gave importance to poetry is the Arabs. Arabs developed themselves a lot in the field of poetry in the pre-Islamic period. It would be right to call poetry the divan of the Arabs in terms of expressing words with art. Although poetry declined a little in the early periods of Islam, it gained its pre-Islamic influence during the Umayyad and Abbasid periods and continued its existence until today. There were poetry collections that Arabs valued in the pre-Islamic period. Arabs called these poetry collections "muallakas". Although there is disagreement about the number of these "muallakas", these numbers were determined after a certain amount of criticism. The most prominent poet of these "muallakas" is Imru'u'l Kays. Imru'l Kays has a special place in the history of Arab literature. The reason for the exaltation of this poet is that the poems of this pre-Islamic ambiguous poet were used when necessary. In other words, we can say that this ambiguous poet and his poems have almost been canonized. However, there is no need for canonization to benefit from these poems. However, the fact that ethnicity and traditions were given priority in Arab society is clearly seen in Imru'l Kays' poems. This poet opened a separate window in his poems and placed eroticism there. The poet clearly uses pornographic words in his poems and reflects the imaginary personality he has determined in his mind in his poems. Despite these two opposing situations in his poems, it is possible to associate the poet's praise by Arab writers with the value given to his nationality. Because these circles, while expected to be impartial, praised these types of poems of the poet with an attitude on the contrary. Even efforts were made to portray the poet as religious. One of those who wrote about the poet was the well-known Egyptian scholar Taha Hussein. In his work titled *Fi'ş-Şi'ri'l-Jahilî* (Cairo 1926), Taha Hüseyin states that there is no reason to praise this poet because he was subjected to *istishhad* (showing witnesses, referring to their testimony, counting as evidence, putting forward evidence to prove a claim) and that information about the Age of Ignorance can also be found in the Quran. While poets who write erotic poetry in the world are being criticized, it is incomprehensible that this poet is given a privilege in this regard. It is only possible to attribute this to Arab nationalism. Because praising a poet just because he was subjected to *istishhad* is not a

³ **Statement (Thesis / Paper):** It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation process of this study and all the studies utilised are indicated in the bibliography.

Conflict of Interest: No conflict of interest is declared.

Funding: No external funding was used to support this research.

Copyright & Licence: The authors own the copyright of their work published in the journal and their work is published under the CC BY-NC 4.0 licence.

Ethics Approval: It is a research that does not require ethical permission.

Source: It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation of this study and all the studies used are stated in the bibliography.

Similarity Report: Received – Ithenticate, Rate: 19

Ethics Complaint: editor@rumelide.com

Article Type: Research article, Article Registration Date: 03.09.2024-Acceptance Date: 12.01.2025-Publication Date: 21.02.2025; **DOI:** <https://doi.org/10.5281/zenodo.14634907>

Peer Review: Two External Referees / Double Blind

reason. Furthermore, this poet is not a Muslim. The fact that the poet is not a Muslim does not necessitate his being criticized, nor does it necessitate his being defended because he wrote erotic poems.

Keywords: İmru'u'l Kays, Muallaka, Tâhâ Hüseyin, Eroticism, Poetry

Giriş

İnsanoğlu tarih boyunca sözlü ve yazılı kültürle var olmaya devam etmektedir. Bütün toplumlarda olduğu gibi Doğu kültürlerin de de sözlü kültür önem arz etmiştir. Arap edebiyatında şiir sözlü kültürün temsilcisi olarak görülmüştür. “Şiir Arapların divanıdır” sözü buna binaen söylenmiştir. İslam öncesi dönemlerde şiir önemli bir statüde görülmüştür. Mısırlı eleştirmen Taha Hüseyin İslam öncesi şiirlerin İslamî dönemde uydurulduğunu söylemişse (Hüseyin, 31,33,44,57; Çetin,42; Demirayak,109)) de bu Araplarda şiir olmadığına göstergesi olmayıp tam tersine var olduğunun ispatıdır. Nitekim Kuran’ı Kerim, Arapların şiire verdiği önemin göstergesi olarak bir surenin ismini Şuara (Şairler) Suresi olarak isimlendirmiştir.

Burada önemli olan Taha Hüseyin’in aksine İslam öncesi dönemlerde şiirin varlığı iddiasına karşılık, bu şiirlerin özellikle İmru’l Kays’ın ne derece örnek olarak kullanılacağı ya da kullanılması gerekli midir tartışmasıdır. Taha Hüseyin, istihsad ve cahiliye hayatı için Kuran’ın yeterli olduğunu Cahiliye şiirlerine gerek olmadığını savunmaktadır. İmru’l Kays’ın erotik şiirleri incelendiğinde İslam dünyasında niçin bu kadar sükse yaptığını yazarın Arap dünyasında neden bu kadar ilgi gördüğünü anlamak mümkündür. Zira İmru’l Kays’ın şiirleri insanoğlunun cinsel açlığının yansımasıdır denilebilir. İmru’l Kays gerçek veya kurgu bir kişilik olarak Suriyeli şair Adonis şiirlerinde yer bulur (Adonis,51).

Adonis (d.1930,..), Cahiliye şiiri çağa tanıklık etmek istemez. Onun tek gerçeği kendisiyle konuşmak istemesidir demektir (Yedi Askı Şiirleri,2020:7). Cahiliye’de aşk, bedene odaklıdır/aşk sıklıkla fiziksel tutkuve cazibeye vurgu yapılarak işlenmiştir. Bedensel haz, kemale erme ve sahip olmak mutluluğunu sağlar (Yedi Askı Şiirleri,2020:11). Bekâret, bu hissin büyüğü anlamını taşır gibidir. Kadının bekâretini bozarken onun bedeninde öylesine temel bir değişiklik meydana getirir ki, kadın tarafından yaratılmış olan erkeğin bu defa kadını yarattığı zannına kapılır. Bu, mitolojik düzeyde Âdem’in Havva’dan önce yaratıldığına dair mitosu başka bir biçimde pekiştirir (Yedi Askı Şiirleri,2020:12).

Adonis, Cahiliye insanının birçok alanda ileri bir medeniyet yarattığı görüşünde olup, bu alanlar İslam’la birlikte kesintiye uğradığını söylemektedir. Örneğin resim sanatı, İslam’ın ortaya çıkışından ancak yüzyıllar sonra ortaya çıkabilmiştir. Bir çeşit örtük aşağılamayla “Cahiliye Şiiri” olarak adlandırılan dönem bir medeniyet şiiridir (Yedi Askı Şiirleri,2020:24). Adonis, şiir okumalarındaki metafizik boyutunun eksikliğine de işaret etmektedir (Yedi Askı Şiirleri,2020:25). Adonis’in Cahiliye ile ilgili cümlelerini Hakkı Suçin’in “Yedi Askı Şiirleri” adlı kitabının önsözünde yaptığı çeviriye borçluyuz. Taha Hüseyin, “Cahiliye Şiiri Üzerine” adlı kitabında Cahiliye döneminin işaretleri Cahiliye şiirinde değil Kur’an’da aranmalıdır demektir (Hüseyin,2019:37). Bu anlamda bu erotik şiirlerle neyin istihsadı yapılacağı ayrı bir tartışma konusu olup, istihsad yapılacak şairi de övmenin büyültmenin bir anlamının olmadığı da ortadadır.

İslam öncesi dönemde Kureyşli Araplar, büyük bir deha sergileyerek putları Kâbe’de bir araya toplamış ve böylece Tanrıların birbirleriyle çatışmasını engelleyerek, Tanrıların birliğinden çıkar sağlamışlardır.

Zira Araplar şairler yüzünden bile tartışmalara girebiliyorken tanrılar hakkında hayda hayda tartışmaya girebilirlerdi. Hatta yalancı peygamberlerin çıkışı bile bu yüzdendir. Çünkü Arap kabileleri her şeyin kendilerinde olmasını istiyorlardı. Nitekim bu eylem kabilelere saygınlık ve itibar kazandırıyor. Kureyşliler şiir okuma yarışması düzenledikleri gibi bu aylarda savaşı yasak etmişler ve bundan ticarî anlamda faydalanmasını bilmişlerdir.

Peygamber efendimizin Kureyş'ten olması o günün koşullarında Kureyş'e itibar sağladığı gibi bugün de Arap milletlerine itibar sağlamaya devam etmektedir. Yıllar sonra Kâbe'ye asılan birçok şiir olmasına rağmen günümüze bazı şiirlerin yedi veya on şiirin gelmiş olması tartışmalara yol açmıştır. Bu tartışmalar Batılı müsteşrikler ve Taha Hüseyin gibi Mısırlılar tarafından da dile getirilmiştir. Makalenin sonraki kısmında, o dönemde Arap Cahiliyesini çok iyi temsil ettiğini düşündüğümüz İmruülkays b. Hucr'un hayatına yer verilecek ve ardından onun cinsel içerikli erotik şiirlerine değinilecektir.

İmruülkays b. Hucr hayatı

Şair, miladın 520. yılında Necid'te dünyaya gelmiştir. Babası, ünlü biri olup, Hadramut ve Yemame'de hüküm süren Kinde hükümdarı Haris oğlu Hucr'dur. Annesi, Tağlip kabilesinden Mühelhil'in kızkardeşi Fatıma'dır. Dedesinin dedesi Hucr, Lahm kabilesinin elinde bulunan Bekr ibn Vail topraklarını alarak genişletmiş ve oralarda da hüküm sürmüştür. Bundan sonra oğlu Amr, miladın 524. yılına kadar hükümdarlıkta bulunmuştur. Bu tarihten sonra İmruülkaysın dedesi Haris başa geçmişti. Bu sıralarda Mazdek'te Zerdüştlüğü İran'da yaymakta idi. İran hükümdarı Kubad (590-628), Zerdüştlüğü kabul etmiş ve himayesi altında bulunan Hire Araplarına da kabul ettirmek istiyordu. Fakat Münzir bu yeni inancı kabul etmeye yanaşmamıştı.

Kays'ın dedesi Haris bu yeni inancı kabul ederek Hire ve çevresini İran hükümdarı Kubad'tan almıştır. Bu vesile ile Haris'in gücü ve kuvveti artmıştı. Hükümdar Kubad'ın ölümünden sonra Nuşirevan (531-579), babasının yerine geçince Mezdek'i ve onun mezhebine geçen yüzbinlerce insanı öldürmüştür. Bu katliamda öldürüleceğini anlayan Haris'te ailesini alarak yeni hükümdardan kaçmaya çalışmıştır. Kendi kabilesinden kırk kadar insan yakalanan Haris, Kelp aşiretinin topraklarına sığınarak ancak kurtulmuştur.

Haris Kays'ın babası Hucr'u Esed oğulları aşireti ve Gatafan aşiretleri üzerine yönetici yaptı. Hucr, Tehame'de bulunurken Esed oğulları aşireti vergi vermek istemediklerinden dolayı Hucr'un vergi memurlarını darp etmişlerdi. Hucr'da bu olaya sinirlenerek Esed oğulları aşiretinin üzerine yürümüş birçoklarını öldürmüş ve bazılarını hapse atmıştır. Hatta kabilenin şairi Abiyd bi. Ebras (555,..) bir şiir söyleyerek Hucr'dan af dilemiş ve bu suretle affa mazhar olmuştu. Araplarda şairin önemini ortaya koyan bu olayda şairin önemini belirtmektedir. Bu olayda Hucr'a Kays aşireti lideri kardeşi Seleme yardım etmiştir. Fakat Esed oğulları aşireti bir türlü Hucr'u sevememişler onun hakkında kin ve nefret beslemeye devam etmişlerdir.

Esed oğulları Hucr'u bu kinlerinden dolayı Hucr'u çadırında baskın yaparak öldürmüşlerdir. Bu sırada Hucr, en büyük oğlu Kays'ı şiir söylediği için yanından uzaklaştırmıştır. Kays'da şiir seven ve kendisini şiire yönlendiren dayısı Mühelhil'in yanına gitmiştir. Çünkü hükümdarlar şiir söylemeyi aşağılık bir hareket olarak kabul ediyorlardı. Bu yüzden Kays'ın babası Hucr'da oğlu Kays'ı şiir okuması nedeniyle yanından uzaklaştırmıştır. Kays, adeti olduğu üzere arkadaşlarıyla şiir söylemekte ve eğlenmektedir. Ayrıca yanlarında bulunan cariyelerinin okudukları şiirleri dinleyerek de eğlenmektedirler. İşte bu eğlenceler esnasında Demmun denilen Yemen veya Şam taraflarındaki yerde babasının ölüm haberi

kendisine ulaştı. Kays, babasının ölüm haberi üzerine Esed oğulları kabilesinden en az yüz kişiyi öldüreceğine dair yemin etmiştir. Bu yemini süresince et yememeye ve şarap içmemeye yemine etmiştir.

Esed oğulları Kaysa'tan af dilemişlerse de Kays onları intikam alameti olan siyah sarılla karşılaşmış ve bu yemininden vazgeçmeyeceğini onlara iletmiştir. Kays, başka kabilelerin yardımını alarak Esed oğulları kabilesi üzerine yürüyerek savaşta onları yenmiş, onlar kaçsalar da Kays onların peşlerini bırakmamıştır ve onların çoğunu öldürerek öcünü almıştır (Yedi Askı, 1943:13). Esed oğulları aşireti İran hükümdarı Nuşirevan'dan yardım istemiş ve hükümdar ona seçkin süvariler göndermiştir. Kays, bu seçkin süvariler karşısında geri çekilmiştir. Böylesine zor bir durumda ne yapacağını şaşırarak Kays, Bizans İmparatoruna başvurmaya karar vermiştir. Hire hükümdarlarının rakiplerinden olan Gassani hükümdarı Haris ibn Ebi Şemir (ö.630) kendisini İstanbul'a yollamıştır. Bizans tarihçileri Nonos ve Procope Kays'ın İstanbul seferi hakkında şunları söylemektedir:

“Kays, Kayser Justinianus (483-565) ile görüşmeden önce oğlunu göndermiş ve yardım vaadi sözünü alarak dönmüş ve yolda vefat etmişti (Yedi Askı, 1943:14).”

Kayser, bu amansız savaşta Kays'ı bir orduyla takviye etmek istemiştir. Sonraları Kays hakkında imparatorun kızıyla birlikte olduğuna dair dedikodular çıkarılmış ve Kayser Kays'a altın dokumalı zehirli bir kaftan göndermiştir. Bu elbiseyi giyen Kays, zehirli elbisenin etkisiyle Ankara'da ölmüştür (Yedi Askı, 1943:15). Kays'ın ölümünden sonra Ankara'da bir bayan mezarının yanına gömüldüğü rivayet edilir (Yedi Askı, 1943:16). Aşk ve sevdâ hatıralarını anmakla başlayan Kays'ın kasidesi, kaygılı bir gece, at ve av, bulut, yağmur ve sel tasvirleriyle sona erer (Yedi Askı, 1943:18). İmru'ülkays'ın muallakasının da yer aldığı divanı, ilk defa 1837'de Baron Mac-Guckin de Slane ve 1870'te Wilhelm Ahlwardt tarafından neşredilmiştir (Savran, 237-238; Suçin,33; Ceviz, 29).

İmru'l Kaysın, erotik şiirlerine örmekler:

İmru'l Kays'ın şiirlerinde Daretu'l Cülcül gölü önemli bir yere sahiptir (Yedi Askı,2020:37; Hüseyin,2019:145; Eyuboğlu,1985:24; Seydaoğlu,2024:31;Yaltkaya,1943:20;Ceviz,2013:32). İmru'l Kays'ın iki şatırdan oluşan onuncu beyti Daretu'l Cülcül gölü olayıyla alakalıdır. Olay, şu şekilde anlatılır: İmru'l Kays, amcası Şurahbil'in kızı ve sevgilisi Fatıma Uneyze'nin, kız arkadaşlarıyla beraber çimmeye gideceklerini haber alıp onlardan önce oraya gidip gizlenmişti. İmru'l Kays kızlar göle girince hepsinin elbiselerini toplamış ve gölden çıplak çıkmadıkları sürece elbiseleri vermeyeceğini söylemiştir. Sonunda kızlar çıplak olarak çıkmış tabiki sevgilisi de onları o halde anadan uryan görmüş ve maksadına hâsıl olmuştur. Sonrasında kızlara devesini kesip kepap yapıyor ve o esnada devesiz kalan Kays'ı sevgilisi devesine alıyor. Kays, bu şekilde kendince unutulmaz bir gün yaşıyor (Hüseyin,2019:145). Çoğu çevirmen bu olayı dipnotla dahi olsa anlatmıyor. Anlatmama sebebi mütercim sansürüdür. Bu konuda, Ercan Baran'ın Çeviribilimde Anlam Odaklı Sözcüklerden Sıyrılmaya Kuramında Sansür Stratejisi başlıklı bölüme bakılabilir (Baran,2024).

İmru'l Kays emzikli kadınları ve hamile kadınları bile yoldan çıkarmış ve şiirinde bununla övünmektedir (Suçin,2020:37); Hüseyin,2019:145).

Bu olayla ilgili beyitler şunlardır:

“O gün bineğimi kestim bakirelere, Hayret ettim üstünde ne çok yükü vardı.

Kızarmış etin tadını çıkardı bakireler, iç yağları ak ipeğin narin püskülleri gibiydi.

O gün Uneyze'nin mahfesine bindiğimde, azgın teke dedi şimdi bineksiz bırakacaksın beni .

Mahfe iyice yana yatınca deve sırtında, artık in dedi öldürdün hayvancağızı.

Dedim ki bırak gitsin gevşet yularını, bırak da devşireyim aşk bağının meyvelerini.

Kaç gebe kadının kapısını çaldım geceleri, Bir yaşında muskallı yavrularından ayırdım emziren kadınları.

Ağlarsa çocuğu dönüp yarım bedeniyle onu avuturdu, ama altımda kalmaya devam ederdi öteki.

Kays'ın bu şiirlerine bakıldığında Kays'ın cinselliğinin doruğunda ve kendinden *yarısı* (Suçin,2020:39).”

Genel anlamda bakıldığında Türkçe'ye çevrilen kitapların birbirleriyle benzeştiği de görülmektedir emin olduğu görülmektedir. Kays, birçok dilberle yani bakireyle birlikte olup onlardan haz aldığını da vurgulamaktadır (Suçin,2020:39). Kays'a dilberin sanmam senin bu azgınlığının son bulacağını dediğini de beyitten okuyoruz (Suçin,2020:39). Kuşkusuz ki beyitlerinin hepsi okunduğunda açık cinsellik zaten görülecektir. Arap edebiyatı Cahiliye şiirinin giriş bölümü sevgiliye olan atlaların olduğu izlerle başlar sonra sevgilinin boyu fiziksel özellikleri tarif edilip diğer kısımlara geçilir. Ama Kays'ın şiirlerine baktığımızda tamamen divanın cinsellik ağırlıklı olduğu görülmektedir.

Bugün İslam dünyasında ve Arap dünyasında İmru'l Kays'a bu kadar önem verilip diğer erotik şairlerin dışlanması mantıklı bir durum değildir. Sırf istişhad için bu yapıyorsa bile yanlıştır. Bu nedenle Kays'a erotik şair demek, hak ettiği değeri biçmektir. Yoksa bu tanım, Kays gibi bir şaire ve şiirine iftira değildir. Zaten Kays'ın cinsel erotik beyitleri ortadadır. Bugün bütün sanatlardaki cinselliğin işlevselliği düşünüldüğünde cinselliğin evrenselliğinin önemi anlaşılır. Ama burada bütün ideolojilerin ve dinlerin cinselliğe bakış açısı farklıdır. İslam'ın sanata bakışı sanatta cinselliğin olmamasıdır. İslam'ın bu bakış açısına rağmen İmru'l Kays'ın şiirlerinin savunulması ve İslam dünyasındaki medreselerde okutulması da çok ilginç bir durumdur. Ünlü şair Farazdak'ın cinselliğini eleştirenler konu İmru'l Kays olunca susmaktadırlar (Hüseyn,2019:146).

Sonuç

İmru'l Kaysın şiirlerinin erotik olmasına rağmen İslam ve Arap dünyasında sırf bu şiirlerden istişhad yapıldığı için savunulması gariptir. Üstelik Türkiye'de medreselerde okutulması bu işin vahametini daha da artırmaktadır. İmru'l Kays gibi erotik bir şairi meşru kılan Arapların bilinçaltındaki sapık düşüncelerdir. Ashında günümüzün müstehcen içerik üreten bestecilerine bile İmru'l Kays rahmet okutturmaktadır. Seksüel metinlerin sanatı kirlettiğini iddia eden sözüm ona dindar kesimlerinin şiirinde evli ve çocuğu karnında bir kadınla aynı anda birlikte oluşunu normal karşılamaları abesle iştigalden başka bir şey değildir.

Sonuç olarak, Ahmet Altan'ın “Sudaki İz” kitabını, Sunullah İbrahim'in “O Koku” romanını cinsellik ve erotik olmakla suçlayanlar, İmru'l Kays'ın bu erotik şiirlerini övmektedirler. Bu durum, edebi eserlerin değerlendirilmesinde çifte standartların varlığını göstermektedir. “Şiir, sanat yoluyla topluma ne vermeli ne vermemeli, ya da sanatın her verdiği kabul edilmeli mi?” sorusu uzun süredir tartışılmalı bir konudur. Bizim bu makalede ortaya koymaya çalıştığımız şiirlerde cinsel içeriklere karşı çıkanların neden bu şairin cinsel içerikli şiirini hoş gördüğüdür.

Kaynakça

- Adonis. (2020). *İşte Budur Benim Adım*. Çev. Mehmet Hakkı Suçin. İstanbul: Say Yayınları.
- Baran, Ercan (2024). Ercan Baran'ın Çeviribilimde Anlam Odaklı Sözcüklerden Sıyrıma Kuramı'nda Sansür Stratejisinin Seyyid Kutup'un Gönül Yarası/Dikenler Romanında Uygulanması. 1. Baskı. Ankara: İlahiyat Yayınları.
- Çetin. M. N. (2021). *Eski Arap Şiiri*. İstanbul: Kapı Yayınları.
- Demirayak, K. (2009). *Arap Edebiyat Tarihi 1*. Erzurum: Fenomen Yayınları.
- Hüseyin, Taha (2019). *Cahiliye Şiiri Üzerine*. Çev. Şaban Karataş. 3 Baskı. Ankara: Ankara Okulu.
- Muallakât-ı Seb'a (Yedi Askı) Arap Edebiyatının Yedi Harikası (2024). Çev. Muhammet Abdullah Seydaoğlu. Ankara: İlahiyat Yayınları.
- Muallakalar (2020). Çev. Mehmet Hakkı Suçin. İstanbul: Kırmızıkeci Yayınları.
- Yedi Askı (2019). Çev. Kenan Demirayak-Nezhat H. Yanık-Nurettin Ceviz. İstanbul: Akdem Yayınları.
- Yedi Askı (1943). *Yedi Askı*. Çev. Şerafeddin Yaltkaya. 1. baskı. İstanbul: Milli Eğitim Yayınları.